

- w związku z tym stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, w której instytucja ta uznała, że fakt, iż działalność gospodarcza prowadzona przez *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest* nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, jako że spór w sprawie T-39/17, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)/Komisja*, wszczęty przez skarżącą w przedmiocie prawa dostępu do akt postępowania administracyjnego nie został jeszcze rozstrzygnięty. Tak więc w zakresie, w jakim Komisja oparła się na dokumentach mających istotne znaczenie przy określeniu zarzutów stawianych skarżącej, aczkolwiek nie przekazała ich skarżącej pomimo licznych wniosków tej ostatniej, decyzja zawierająca analizę podobnych dokumentów powinna zostać uznana za niezgodną z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie w zakresie kwalifikacji działalności prowadzonej przez port w Breście. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - część pierwsza, oparta na twierdzeniu, zgodnie z którym działalność prowadzona przez port w Breście polega na świadczeniu usług użyteczności publicznej. Skarżąca uważa, że w tym kontekście pozwana nie może kwestionować zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych, chyba, że wykáže, iż stanowi ono pomoc państwa udzieloną na rzecz działalności podlegającej konkurencji;
  - część druga, podniesiona posiłkowo, oparta na twierdzeniu, że nawet gdyby działalność portowa nie polegała na świadczeniu usług użyteczności publicznej, polega ona przynajmniej na wykonywaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, które przy poszanowaniu reguł Unii mogą być subwencjonowane, w tym w oparciu o środki podatkowe. Skarżąca uważa, że w takim przypadku nie można uznać, iż reguły konkurencji mają zastosowanie w niniejszej sprawie.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie, jeśli chodzi o uznanie przez Komisję spornego środka za pomoc państwa. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - część pierwsza, w ramach której skarżąca uważa, że wyjątek z art. 106 ust. 2 TFUE należy rozpatrywać w związku z art. 93 TFUE, który stanowi, że zgodna z traktatami jest pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozzerwalnie związanych z pojęciem usługi publicznej;
  - część druga, oparta na oczywistym błędzie w ocenie i niewystarczającym uzasadnieniu, jeśli chodzi o stosowanie art. 107 TFUE. Po pierwsze, zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona, ponieważ nie przedstawiono w niej żadnego dowodu w celu ustalenia i wykazania, w jaki sposób sporny system pomocy wpływa lub może wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi w zakresie portów francuskich, a zwłaszcza portu w Breście. Po drugie, w decyzji dopuszczono się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ uznano w niej za pomoc państwa środek, z którego korzysta port w Breście, podczas gdy nie została spełniona przesłanka dotycząca wpływu na wymianę handlową.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – United Wineries/EUIPO – Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Sprawa T-779/17)

(2018/C 042/45)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: United Wineries, SA (Cenicero, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Oria Sousa-Montes, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Compañía de Vinos Miguel Martín, SL (Cigales, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VIÑA ALARDE” / – zgłoszenie nr 13 390 521

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2017 r. w sprawie R 281/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi wraz załącznikami za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 42 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – Kraftpojarna / Komisja
(Sprawa T-781/17)
(2018/C 042/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kraftpojarna (Västerås, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat Y. Melin)

Strona pozwana: Komisja

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

1. stwierdzenia niezgodności z prawem:

- artykułu 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz
- artykułu 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej;

2. stwierdzenie nieważności

- artykułu 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1524 z dnia 5 września 2017 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej, a także